

בבית המשפט העליון

רע"א 2930/16

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקשים: 1. אבי ארמוזה
2. ארמוזה אינטרנשיונל מדיה בע"מ

נגד

המשיב: סער ברודסקי

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי
בתל אביב-יפו מיום 22.03.2016 בתיק רע"א 22923-02-16

פסק-דין

1. בפני בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 22.3.2016 (רע"א 22923-02-16, השופטת ע' צ'רניאק). בית המשפט המחוזי דחה בקשת רשות ערעור שהגישו המבקשים על החלטות שנתן בית משפט השלום במועדים אלה: 13.1.2016 (שתי החלטות), 20.1.2016 ו-2.2.2016 (ת"א 4319-02-11, השופטת ר' ערקובי).

רקע עובדתי וההליכים הצריכים לענייננו

2. בקשת רשות הערעור שבפני היא תולדה של הליכים רבים שמנהלים הצדדים בנוגע לאופן יישומו של פסק דין חלקי שנתן בית המשפט השלום ביום 16.12.2013, ובו הורה על מתן חשבונות של המבקשים לידי המשיב (להלן: פסק הדין החלקי). חלק מהליכים אלה תוארו בהחלטתי ברע"א 411/15 ארמוזה נ' ברודסקי (22.1.2015). לכן, אעמוד להלן על ההליכים הרלוונטיים לצורך הכרעה בבקשה שבפני אך בקצרה.

3. מקורו של הסכסוך בין הצדדים הוא בפורמט של שעשועון טלוויזיה בשם "משדרגים" שהמשיב הוא אחד מהוגיו ואשר הופץ במספר מדינות זרות (להלן: הפורמט). המבקשת 1, חברה העוסקת בהפצה ומכירה של פורמטים, והמבקש 2, מנהלה, קנו חלק מהזכויות בפורמט.

4. המשיב הגיש תביעה למתן חשבונות בקשר להכנסות שהתקבלו בגין עסקאות שונות שנעשו בקשר לפורמט. כאמור, ביום 16.12.2013 בית משפט השלום נתן פסק דין חלקי שהורה למבקשים להעמיד לרשות המשיב את החשבונות שנערכו עד ליום 22.9.2011. בין הצדדים התגלעו מחלוקות רבות באשר לאופן יישומו של פסק הדין החלקי, ובייחוד באשר להיקף החשבונות שעל המבקשים להעביר למשיב.

5. הבקשה שבפני מתמקדת בהחלטתו של בית משפט השלום מיום 13.1.2016 במסגרתה נעתר בית משפט השלום לבקשת המשיב לעיין במסמכים המצויים בתוכנת הסיילספורס המשמשת את המבקשים (להלן: התוכנה או תוכנת הסיילספורס). בית משפט השלום קבע כי לא ניתן ללמוד מהחומר שהועבר למשיב עד אותה עת על היקף ההכנסות המדויק של המבקשים מהפורמט, שכן רבות מהחשבונות שהועברו אינן נושאות את שם הפורמט ולא ניתן לדעת האם יש לייחסן לו. לכן, בית משפט השלום קבע כי תוכנת הסיילספורס תועבר לידי רואת החשבון עינב כהן, המומחית מטעם המשיב (להלן: רו"ח כהן). בית משפט השלום ציין כי העברת התוכנה לידיה של רו"ח כהן בלבד, אשר מחויבת לסודיות בקשר למידע, מפיגה את חששם של המבקשים מגילוי של סודותיהם המסחריים.

6. ביום 20.1.2015 המבקשים הגישו בקשה להבהרת החלטתו האמורה של בית המשפט השלום. המבקשים טענו כי אין ביכולתם למסור לרו"ח כהן את התוכנה משום שמדובר בתוכנת "ענן" שאינה מותקנת במחשביהם או בשרתי החברה. עוד ציינו המבקשים כי מתן גישה לתוכנה לאדם בלתי מורשה עלולה להסב להם נזק בלתי הפיך. המבקשים הודיעו כי הם נכונים שרו"ח כהן תסור למשרדם ושם נציג מטעמם ייתן לה את כל הנתונים הנמצאים בתוכנה ודרושים לשם השלמת בדיקתה (באופן שרק נציג זה יעשה שימוש בתוכנה).

7. ביום 20.1.2016 ניתנה החלטתו של בית משפט השלום ובה צוין כי ההחלטה מיום 13.1.2016 "הייתה ברורה". בית משפט השלום הוסיף והורה למבקש 1 להמציא לרו"ח כהן את הנתונים המאפשרים את ההתקשרות לתוכנה, לרבות סיסמה או כל פרט טכני אחר.

8. המבקשים הגישו לבית המשפט המחוזי בקשת רשות ערעור על החלטות אלה של בית משפט השלום, וכן על שתי החלטות נוספות של בית משפט השלום מיום 13.1.2016 ומיום 2.2.2016, הנוגעות בין השאר לאופן ניהולו של הדיון בין הצדדים.

9. בהחלטה שעליה נסבה הבקשה הנוכחית דחה בית משפט המחוזי את בקשת רשות הערעור שהוגשה אליו. בית המשפט המחוזי קבע כי השימוש בתוכנה ייעשה רק על מנת להשלים את התמונה בקשר להכנסות שהתקבלו מהפורמט, וצייין כי החלטתו של בית משפט השלום עולה בקנה אחד עם הודעת המבקשים מיום 20.1.2016 לפיה הם נכונים לאפשר לרו"ח כהן להגיע למשרדם על מנת לקבל מידע מתוכנת הסיילספורס.

בקשת רשות הערעור

10. בקשת רשות הערעור שבפני נסבה על החלטתו זו של בית המשפט המחוזי. המבקשים טוענים כי הסיילספורס היא תוכנה לניהול חברות ולקוחות שיש בה ריכוז של המידע הסודי ביותר של החברה, ובכלל זאת, נהלי עבודה, רשימת לקוחות, תעריפים, עמלות הפצה, מידע עסקי הנוגע ללקוחות החברה ועוד. לטענת המבקשים, המידע שנמצא בתוכנה רלוונטי לכלל פעילותה של החברה ולא רק לפעילות המתמקדת בפורמט, ומדובר בקניינה החשוב ביותר של החברה.

11. לטענת המבקשים החלטתו של בית משפט השלום המאפשרת לרו"ח כהן גישה לכלל הסודות המסחריים שלהם אינה מידתית ועולה כדי עיוות דין. עוד טוענים המבקשים כי מתן גישה לתוכנה לאדם שאינו מיומן בשימוש בה עלול לגרום לפגיעה במסד הנתונים של התוכנה. המבקשים סבורים כי טענותיהם מקבלות משנה תוקף בהתחשב בכך שקיימת אפשרות מידתית להעברת המידע – ברוח הצעתם לפיה רו"ח כהן תסור למשרדיהם ובשיתוף עם נציג של המבקשים תקבל את המידע הרלוונטי (כך שלא תעשה שימוש בתוכנה במישרין).

12. המבקשים אף מעלים טענות בנוגע לאופן ניהולו של הדיון בבית משפט השלום. בין השאר, המבקשים טוענים כי שומה היה על בית המשפט לאפשר להם להביא ראיות ולשמוע עדים באשר להשלכות שעלולות לנבוע ממתן גישה לתוכנת הסיילספורס לאדם חיצוני. עוד טוענים המבקשים כי בית משפט השלום התעלם מבקשותיהם למנות מומחה מטעם בית המשפט אף שמדובר בהליך שגורתי בתביעות למתן חשבונות. בנוסף, המבקשים מעלים טענות כנגד פסק הדין החלקי, ובין השאר טוענים כי לא ניתן בהסכמתם, כי מדובר בהחלטה אחרת ולא בפסק דין חלקי, וכי החלטה זו ניתנה מבלי שהוכחה מערכת יחסים מיוחדת בין המשיב למבקשים, וזאת בניגוד לדין.

13. בהחלטתי מיום 4.5.2016 הוריתי למשיב על הגשת תשובה לבקשת רשות הערעור.

14. כתשובה מטעם המשיב מיום 22.5.2016 נטען כי יש לדחות את בקשת רשות הערעור. לטענת המשיב, החלטתו של בית משפט השלום היא מאוזנת ואף שומרת על הסודות המסחריים של המבקשים, שכן הגישה לתוכנת הסיילספורס תינתן רק לרו"ח כהן. למעשה, כך נטען, הבקשה היא ניסיון נוסף של המבקשים להתחמק מביצועו של פסק הדין החלקי למתן חשבונות. המשיב מוסיף וטוען כי הצעת המבקשים לפיה המידע יינתן לרו"ח כהן במשרדם בנוכחות נציג מטעמם תפתח פתח נוסף לניסיונות ההתחמקות של המבקשים מהמצאת המסמכים הרלוונטיים.

15. בהחלטתי מיום 24.5.2016 ציינתי בפני הצדדים כי מאחר שפסק הדין החלקי ניתן לפני כשנתיים וחצי, מוטב אם ההליכים בעניין זה יגיעו לקצם בהקדם ובהסכמת הצדדים. לפיכך, הצעתי כי הצדדים יסכימו שרו"ח כהן תהיה רשאית לעיין בנתונים הרלוונטיים למחלוקת בתוכנת הסיילספורס במשרדי המבקשים, לאחר שהכניסה לתוכנה תוסדר ובחדר יהיה נוכח נציג מטעמם.

16. ביום 25.5.2016 המבקשים הודיעו על הסכמתם למתווה הפשרה המוצע, אך ביום 30.5.2016 הודיע המשיב על התנגדות למתווה זה. המשיב ציין כי בית משפט השלום כבר דחה את האפשרות כי העיון בתוכנת הסיילספורס יתקיים במשרדם של המבקשים כיוון שמאס בניסיונות ההתחמקות שלהם מהעברת כל המסמכים הרלוונטיים בהתאם לפסק הדין החלקי. המשיב הדגיש כי רו"ח כהן מחויבת לסודיות ואובייקטיביות מקצועית וכי אין מניעה שתבצע בעצמה את הבדיקה בתוכנה.

דיון והכרעה

17. על מנת להכריע בבקשה שבפני יש לחזור ולהזכיר את אמות המידה החלות על בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי". כידוע, רשות הערעור ב"גלגול שלישי" תינתן רק בנוגע לטענות המערורות שאלה משפטית החורגת מדל"ת אמותיו של הסכסוך הקונקרטי שבין הצדדים, או כאשר קיים חשש שמא ייגרם עיוות דין חמור (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)).

18. בבקשת רשות הערעור שבפני העלו המבקשים שלל טענות שרובן לא עומדות באמת מידה זו. כך, הבקשה כוללת טענות רבות המכוונות נגד אופן ניהולו של הדיון בבית משפט השלום, לרבות באשר לכך שבית משפט השלום נמנע מלשמוע ראיות ועדים או למנות מומחה מטעמו. בנוסף, המבקשים מעלים טענות רבות הנוגעות לרקע למתן פסק הדין החלקי, טענות שגם הן לא עומדות באמת המידה למתן רשות ערעור בשלב זה. אשר על כן, אני סבורה כי יש לדחות טענות אלה של המבקשים.

19. יחד עם זאת, ולא בלי התלבטות, אני סבורה כי טענותיהם של המבקשים בנוגע להחלטת בית משפט השלום המאפשרת לרו"ח כהן גישה מלאה לתוכנת הסיילספורס מצדיקות מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי". אמנם, אמות המידה שיש להחיל על בקשה לגילוי מסמכים הטומנת בחובה אפשרות לחשיפת סודות מסחריים נדונה בפסקי דינו של בית המשפט העליון לא פעם. אולם, המקרה שבפני מלמד שהמציאות הטכנולוגית המתקדמת חוזרת ומעוררת צורך לדון ביישומם של כללים אלה לנוכח התמורות באופן אחסונו של מידע ובדרכי שמירתו.

20. אם כן, החלטתי ליתן רשות ערעור ולדון בבקשה שהוגשה כערעור על-פי הרשות שניתנה. אציין כי המשיב אמנם ביקש שלא ייעשה שימוש בסמכותו של בית המשפט לפי תקנה 410 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984, אך בנסיבות העניין – וכאמור בסיפא לתקנה זו – אני סבורה כי לא תיפגע זכותו כבעל דין מדיון באופן האמור.

21. אין ספק כי החומר המצוי בתוכנת הסיילספורס, הכולל, בין השאר, רשימת לקוחות, תעריפים ונהלי עבודה, הוא – לפחות בחלקו – סוד מסחרי כהגדרתו בסעיף 5 לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999 (להלן: חוק עוולות מסחריות). אשר על כן, חשוב להידרש לסעיף 23 לחוק עוולות מסחריות המתייחס לגילוי של מסמכים שיש בהם סוד מסחרי וקובע בעניין זה כך:

"(א) בית המשפט רשאי, מיוזמתו או על פי בקשה, לתת צו להבטיח כי סוד מסחרי של בעל דין או של אדם אחר שהתגלה בהליך משפטי לא יפורסם.
 (ב) בית המשפט רשאי, לבקשת אדם, לתת צו בהליך משפטי, בדבר דרכי הגשת ראיות שיש בהן סוד מסחרי.
 (ג) בהליך משפטי בענין אזרחי, רשאי בית המשפט, לבקשת אדם, לתת צו בדבר אי גילוי ראיות שיש בהן סוד מסחרי, ובלבד שראה כי הענין שיש באי גילוי הראיה עדיף מן הצורך לגלות את הראיה לשם עשיית

צדק, וכי במתן הצו לפי סעיפים קטנים (א) ו-(ב), אין כדי להגן על הסוד המסחרי.
(ד) בסעיף זה, 'בית משפט' - לרבות בית דין, רשות, גוף או אדם, בעלי סמכויות שיפוטיות או מעין שיפוטיות לפי כל דין".

ההסדר הקבוע בסעיף זה מעניק לבית המשפט שיקול דעת להורות על היקף הגילוי של מסמכים בהליך אזרחי בהתחשב באינטרס של מבקש הגילוי לעשיית צדק, מחד גיסא, ובהגנה על האינטרס של בעל הסודות המסחריים, מאידך גיסא (ראו: רע"א 918/02 ויטלזון נ' פנטאקום בע"מ, פ"ד נו(4) 865 (2002) (להלן: עניין ויטלזון); רע"א 3638/03 ביטום תעשיות פטרוכימיות בע"מ נ' כמיפרן – ישראל בע"מ, פ"ד נח(1) 97, 101-100 (2004) (להלן: עניין ביטום); רע"א 2376/13 רמי לוי שיווק השקמה תקשורת בע"מ נ' דהן, פסקה 12 (8.7.2013) (להלן: עניין רמי לוי)).

22. האיזון בין האינטרסים של שני הצדדים אמור להוביל את בית המשפט לכך שהחלטות שעלולות לפגוע בסודות מסחריים יעשו כן באופן מידתי, כך שחשיפתם של הסודות לא תיעשה מעבר לנדרש (ראו: עניין ויטלזון, בעמ' 870). לצורך כך, יש לוודא כי הגילוי יינתן אך ורק לגבי מסמכים שהם רלוונטיים לתובענה והכרחיים לבירורה (ראו: עניין ביטום, בעמ' 101; מיגל דויטש עוולות מסחריות וסודות מסחר 787 (2002) (להלן: דויטש)); כי הליך הגילוי לא ינוצל לעשות שימוש לרעה ככלי להשגתם של סודות מסחריים (ראו: עניין ביטום, שם); וכי חשיפת סודות מסחריים של צדדים שלישיים שלא ניתן להם יומם בבית המשפט לא תיעשה על נקלה (ראו: רע"א 3585/01 פז חברת נפט בע"מ נ' ביטון (10.1.2001)); עניין רמי לוי, בפסקה 12; דויטש, בעמ' 786). עקרונות אלה, אשר נקבעו בפסיקתו של בית משפט זה בהתייחס למתן צו לגילוי מסמכים, יפים גם לענייננו, כשמדובר בתביעה למתן חשבונות.

23. יישומם של עקרונות אלה מוביל, בנסיבות העניין, למסקנה כי החלטתו של בית משפט השלום לפיה תהיה למומחית מטעם המשיב גישה חופשית לעיון בתוכנת "ענן" של המבקשים, הכוללת את כל סודותיהם המסחריים, פוגעת בקניינם של המבקשים באופן לא מידתי. המתווה שנקבע בבית משפט השלום נותן, הלכה למעשה, לרו"ח כהן גישה חופשית למידע על כלל נכסיהם ופעולותיהם העסקיות של המבקשים. מדובר במידע שחורג באופן בולט מהנדרש לבירור המחלוקות בין הצדדים, אשר מתמקדות בהכנסות מהפורמט. כמו כן, עולה החשש כי מדובר במידע אשר עשוי לכלול סודות מסחריים גם של צדדים שלישיים – לקוחותיהם של המבקשים. כל זאת, כאשר ישנה אפשרות אחרת, מידתית יותר, שתאפשר למשיב גישה לכלל המסמכים

הרלוונטיים לצורך פתרון הסכסוך, עם הפחתה ניכרת בפגיעה בסודות המסחריים של המבקשים.

24. אדגיש, ומבלי להטיל כל רבב ביושרה ומקצועיותה של רו"ח כהן חלילה, כי אין בהתחייבות מטעמה שלא לגלות את הסודות המסחריים של המבקשים כדי לתת מענה מספק לפגיעה האפשרית בסודותיהם המסחריים. בפסיקתו של בית משפט זה כבר הודגש כי "התחייבות שלא לעשות שימוש במסמכים שלא למטרות המשפט, שהצד אשר מבקש את גילוי המסמכים יחויב למסור לצד המגלה מסמכיו, אינה תחליף לתנאים האמורים" (ראו: עניין ביטום, בעמ' 101).

25. אני סבורה כי בנסיבות העניין הפתרון הראוי אמור להיות מבוסס על העקרונות שעמדו ביסוד הצעת הפשרה שנכללה בהחלטה מיום 24.5.2016. בהתאם לכך, אני מורה כי יתואם מועד בין המבקשים למשיב שבו רו"ח כהן תסור למשרדם של המבקשים. לרו"ח כהן תינתן גישה מלאה לתוכנת הסיילספורס והיא תהיה רשאית להנפיק בעצמה עותק מכל המסמכים הקשורים בפורמט. נציג מטעם המבקשים יהיה נוכח בחדר על-מנת לסייע לה בהפעלת התוכנה ולפקח כי לא נעשית כל פעולה שיש בה כדי לפגוע בתוכנה. למען הסר ספק, נציג המבקשים לא יתערב בהליך הפקת המסמכים הרלוונטיים, מעבר למתן תמיכה טכנית.

26. לקראת סיום אוסיף את מה שאמור היה להיות מובן מאליו: אין כל הצדקה לכך שיישומו של פסק דין חלקי בעניין מתן חשבונות יימשך זמן רב כל-כך ויגרור הליכים רבים ובזבוז זמן ומשאבים שיפוטיים. החלטה זו היא בבחינת "הזדמנות אחרונה" לצדדים לסיים את הליך מתן החשבונות. ככל שהצדדים לא ישכילו לסיים את ההליך ברוח המתווה הקבוע לעיל, ייתכן כי התגובה השיפוטית הראויה תהיה הטלת הוצאות לטובת אוצר המדינה לפי מיטב שיקול דעתו של בית משפט השלום.

27. אם כן, הערעור מתקבל בהתאם למתווה שפורט בסעיף 25 לעיל. לאחר התלבטות, ונוכח התנהלות הצדדים והיקף הטענות הלא מוצדק בבקשת רשות הערעור, החלטתי כי כל צד יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, ג' בסיון התשע"ו (9.6.2016).

ש ו פ ט ת